

Lindbergh o prekoceanskih poletih

Charles Lindbergh je nedavno podal svoje mnenje o prekoceanskih poletih. Če govorimo o prekoceanskih poletih, imamo vedno v mislih polet čez Atlantski ocean, zakaj polet preko Tihega oceana, ki ga je dosedaj brez prestopa izvršil le »Grof Zeppelin«, je za-

Charles Lindbergh

enkrat posebno za letala, še utopija. Poslušajmo, kaj pravi on, ki si je prvi priboril venec zmage nad Atlantskim oceanom:

»Poskuse prekoceanskih letov moremo razdeliti v dve veliki skupini: 1. Poskusi letalec, ki hočejo preleteti Ocean samo zato, da zadostijo svoji slavoželjnosti in 2. Poskusi letalec, ki preizkušajo nove aparate in si postavijo pri letu kot cilj napredek letalstva.

Podvzeti prekoceanski let brez določene cilja, je čist sport. Letalec, ki leti sam ali pa z enim spremljevalcem na enomotornem letalu, tvega ogromno. Če se mu poskus izjalovi, če on sam pri tem zgubi življenje, mu ostane le še nekoliko simpatij oziroma nekoliko sočutja. Toda tak neuspeh je vedno slabega pomena za letalstvo. Če pa se mu nasmejlja sreča, potem govorimo samo o junastvu.

Letalec, ki tvega svoje življenje s premalo skrbno predpripravo, zasluži največjo blamažo. Gotovo in jasno je, da ne bomo nikdar rešili vprašanja rednega prometa preko Oceana, če bomo ostali pri tem vidiku. Mi tega ne bomo dosegli drugače, kakor z neprestanimi poskusi, in to z najnovejšimi aparati, opremljenimi z več motorji ali pa z vodnimi letali, ki dajejo letalcem in potnikom gotovo mero varnosti.

Jaz vztrajam v glavnem na tem: zelo dobro bi bilo, prepovedati vse prekoceanske polete, ki nimajo določenega cilja in namena.

Prekoceanski poleti l. 1927. so bili izvršeni večinoma zato, da pokažejo, da more solidno zgrajeno letalo z modernim motorjem pod ugodnimi pogoji leteti do 6000 km brez prestopa, pa bodisi nad zemljo ali nad morjem. Znano je, da zdrže zrakoplovi zelo dolgo v zraku in preplevoje ogromne razdalje; dokazati pa je bilo treba, da je tudi letalo tega zmožno. To je bilo prizadevanje leta 1927.

Jaz sem izvršil svoj prekoceanski polet z letalom z enim samim motorjem, najboljšimi, kar sem jih mogel dobiti, ki je odgovarjal vsem mojim zahtevam. Toda če bi moral isti polet ponoviti, bi brez obotavljanja vzel raje letalo z več motorji. Tveganje, da bi letel z enomotornim letalom, je preveliko. In poleg tega ni nobene zapreke, da bi se ne posluževal večmotornega letala.

So seveda izjeme: Letalo z enim samim motorjem je še vedno najboljša za hitrostne poskuse in za rekord v poletu brez prestopa. Toda večmotorna letala pa ravno tako odgovarjajo prekoceanskim poletom in dajejo garancijo, večjo od varnosti.

Vedno leži glavni pogoj, če hočemo doseči uspeh, v dolgi in do podrobnosti izvršeni predpripravi ali z drugimi besedami glavni pogoj leži v dobri izbiri aparata, osebja in opreme.

Polet čez Tihi ocean, iz Kalifornije v Avstralijo, ki ga je izvršilo letalo »Croix-du-Sud« v treh etapah, je pokazal, kaj se da doseči s skrbno predpripravo. To je po mojem mnenju dosedaj največja dokazana in uresničena sposobnost letalstva. Letalo je bilo dobro izbrano in vse ostale tudi. Uspeh ni izostal.

Letalo, ki se ga hočemo posluževati, mora biti, če izločimo izbiranje vrste, popolnoma stabilno, ki se da po možnosti upravljati samo s krmilom, kar olajša letalčevo delo. Imeti mora dalje zalogo goriva, ki pa mora biti vedno večja od one množine, ki jo predvidevamo za naš polet. Ko sem jaz pristal v Parizu, sem imel goriva še za kakih 1600 km. Letalo mora biti dalje opremljeno tudi z zaklopko za izpraznenje rezervoarja za bencin, da je v slučaju nasilnega pristanka olajšano.

Zelo koristno je dalje tudi, če imamo na letalu radiotelefonsko napravo in z njo vred tudi človeka, ki zna z njo ravnati. Potom radija dobimo lahko dragocene informacije za

krmarenje letala, kadar vreme onemogoča direktna opazovanja.

Letalec mora biti sposoben leteti več ur s svojimi lastnimi instrumenti. Brez dvoma gredo nekateri poskusi, ki so se nesrečno končali, na rovaš ravno tega.

Treba je imeti s seboj zločljivi čolin in pomožno radiopostajo za oddajanje morebitnih »S. O. S.«-klicev v slučaju prisilnega pristanka.

Toda najvažnejše je, da je vsak letalec pred svojim poletom dobro informiran o vremenskem stanju. Če to ni dovoljno, je treba brez nadaljnjega odgoditi polet. Kljub vsem naporom meteoroloških in radio-postaj so bile vremenske informacije leta 1927. precej ne-popolne. To službo bo treba v bodočnosti brez odlašanja mnogo bolj organizirati.

Poleti leta 1927. so pokazali, da so številni letalci hoteli tako rekoč razširiti zmožnosti svojega aparata. Žal, da njihov poskus ni odgovarjal njihovem navdušenju. Številni letalci so vzeli svoj polet s preveč enostavnega stališča: mnogi niso imeli dobrih instrumentov, drugi so imeli nezadostne aparate.

Če pogledamo zgodovino prekoceanskih letov, bomo ugotovili tečnost moje trditve. Vsa trimotorna letala, ki so letela preko Oceana, so dosegla svoj cilj. Vodna letala, ki so morala med potjo pristati v morju, so ladje v gotovem času našle in posadka je bila rešena. Na drugi strani pa je 50 odstotkov enomotornih letal, ki so podvzela polet, izginilo. To nam dovolj jasno predčuje prednost večmotornih in vodnih letal. Treba se bo torej v bodoče držati teh dejstev in po njih urediti svoje predpriprave. Nesreče bodo bolj redke in letalstvo bo pridobilo.

General Jenušič, poveljnik severne armade v državljanski vojni na Kitajskem, je odredil, da morajo vse nemške častnike, ki jih bodo ujeli v službi južne armade, takoj usmrtiti.

Prekoceanski poleti pa ne bodo postali prej stalni in ne bo se preje otvoril redni promet, dokler ne bomo imeli pravcati plavajočih zračnih ladij in pa velikih letal z večjim številom motorjev. Treba se je sprijazniti z mislijo, da ni motorja, ki bi kdaj ne imel defekta.

Nemci že delajo na podlagi teh dejstev. Mi smo še vedno v dobi poskusov in pričakujemo, da bo tehnika nadvladala vse številne zapreke. Poskusi kažejo, da je mogoče zgraditi letalo s 150-metrov razpetino, ki imajo velik akcijski radij in gonilno silo, ki nudi absolutno varnost posadki in potnikom.

Tako Charles Lindbergh.

Pogreb brez mrliča

V italijanskem mestu Bentivoglio se je nedavno pripetil slučaj, ki je več ur razburjal vse mestno prebivalstvo. V mestni bolnišnici je umrl najbogatejši mešan Luigi Bergamasco. Pogreb se je vršil z največjim sijajem. Vsi sodobniki, katerih se je pokojni v svoji opreki bogato spomnil, so šli v žalnem sprevodu in skoro vsi prebivalci mesta so izkazali uglednemu somešan zadnjo čast. Ko so bili končani govor, v katerih so se poveljevale zasluge Luigija Bergamascia, in so krsto spustili v rodbinsko grobnico, se je vtrgala vrv in zadnje bivališče mrtvega se je razbilo. Ta mučen dogodek pa je v največje začudenje pogrebcev razkril dejstvo, da je bila krsta prazna. Navzočni mestni župan je takoj razposlal slugo, da poiščejo pokojnika in pri tem je pomagalo tudi vse prebivalstvo. Ugotovili so, da so strežniki v bolnišnici pozabili položiti mrliča v krsto, kar je umevno, ker so prejšnji dan praznovali god mestnega patrona in so prebivalci kraja znani kot veliki ljubitelji dobre vinske kapljice. Pogreb se je še istega dne ponovil in so truplo pokojnika brez nadaljnjih formalnosti položili k zadnjemu počitku.

Zgodba o izpitu

O Ivarju Kreugerju, kralju vžigalije, kroži naslednja anekdota. Bodoči inženjer je moral položiti izpit iz mineralogije. Zgodilo se pa je, da ni imel časa, da bi se dovolj pripravil za izpit, kar je bilo njegovim tovarišem znano. Profesor mineralogije je imel navado, da je vedno izpraševal po šest dijakov skupaj. Tako se je zgodilo tudi to pot. Sedli so okrog mize in nestrno pričakovali, kaj jih bo profesor vprašal. Ta je postavil na mizo posodo kristalov raznih velikosti, jih dal vsakemu za eno pest s pozivom, naj jih določi. Dijaki so si ogledovali kristale, jih drgnili z rokami, obračali na vse strani in jih skušali z več ali manj sreče ali znanja opisati oziroma določiti. V največje začudenje tovarišev je najboljši odgovarjal Ivar Kreuger. Opisal je popolnoma pravilno vse kristale. Ko so dijaki po srečno prestalem izpitu zapustili vseučilišče, so častitli svojemu prijatelju, da je tudi on proti vsemu pričakovanju tako dobro opravil. »O, to ni bilo nič takega,« je dejal Kreuger. »Jaz sem namreč vse kristale, ki jih nisem poznal, enostavno vtaknil v žep. Sedaj pa ne vem, kako bi jih spravil nazaj.«

1000 haremskih žen brez moža

Maroški sultan Sidi Mohamed Ben Mulay Jussuf Ben Mulay el Hassan živi v svoji palači, ki stoji med obširnimi vrtovi glavnega mesta Rabata. Vse skupaj je obdano z visokim zidom, tako rekoč svet zase. Med zidovi so številna poslopja; med njimi mošeja, v kateri opravlja vsaki petek svojo pobožnost, in številne stanovanjske hiše, v katerih bivajo številni podaniki, ki morajo sultanu plačevati visoko najemnino. Poleg tega ima sultan še druge palače po deželi. V vsaki teh palač se nahaja tudi harem, ki ga vzdržuje država. V haremu v Rabatu je 300 žen in 700 jih stanuje v drugih palačah. Sultan pa nikdar ne obišče harema, zakaj on je tako srečno poročen, da niti ne misli na to, da bi si privzel štiri glavne žene, ki mu jih predpisuje njegova vera. Bil je 18 let star, ko se je poročil s svojo sestrnico, njej je bilo 15 let in dobila sta sinčka, ki je danes 18 mesecev star. Različne hareme je podedoval po svojem očetu.

Visoki komisar za Palestino sir John Robert Chancellor je vložil prošnjo za odstop.

Velik del haremskih žen je danes že zelo v letih, veliko se jih je pa poročilo. 1000 žen, ki so še ostale, pa ne uživa več naklonjenosti sultana, ki se sploh ne zmeni zanje. Sultan je velik mlad mož čisto bele polti. Govori sicer dobro francosko, vendar pa nosi domača oblačila in živi privatno življenje premožnega Arabca. Zgodaj zjutraj opravi svoje molitve, nato sprejema v prestolni dvorani svoje vezirje, glavarje in dostojanstvenike in večkrat tudi francoske uradnike. Pred kosilom se spreha po vrtu, pa obedu pa se igra s svojim sinčkom in se posveti svoji ljubljeni ženi. Popoldne zopet sprejema v prestolni dvorani, večer pa preživi v krogu svoje ožje družine, tako da mu za harem ne ostane nič časa.

Smešnice

Hotel v morskem kopališču je pričel nadomestiti goreti. Prestrašeni gosti so planili iz postelj in obupani stali nato ob obrežju in gledali, kako jim ogenj uničuje njih stvari. Samo neki gospod je prišel čisto počasi k prestrašeni skupini, možato in umerjeno.

»Čisto miren in ravnodušen sem vstal,« je pričel govoriti. »Samo vedno mirno preudariti! Ko sem slišal požarni alarm, sem si najprej prižgal cigareto. Nato sem si napravil frizuro in se počasi oblekel. Ker nisem ovratnice takoj dobro zavezal, sem jo zavezal celo dvakrat...«

Tedaj pa reče nekdo iz skupine — prestrašenihi: »Krasno! Ampak zakaj pa niste potem oblekli hlače?«

Gost: »Natakar, dajte mi liter najboljšega! Hočem namreč vse pozabiti!«

Natakar: »Potem pa prosim, da plačate naprej!«

»Vaš sin je pa zelo sposoben. Prav hitro je napredoval.«

»Menim da. Pred dvema letoma je on nosil moje ponošene obleke, sedaj pa jaz nosim njegove.«

Tvrdka A. KUNC

Ljubljana — Gosposka ulica
priporoča svoje izborne izdelke moških oblačil. - Cene kar mogoče nizke!

Uporno gibanje v Indiji. Zgoraj na levi: Stara Kalkutta s svojimi bajnimi palačami. Spodaj: Spopadi med indijskimi nacionalisti in policijo. — Na desni zgoraj: Gandijev pristaš govori na cesti v Bombayju ljudstvu. — Spodaj: Moderna Kalkutta, v kateri imajo evropske trgovske trdnice in banke svoje prostore.

Pri zobobolu

zadostujeta dve kaplji v votli zob

ALGA

Ako Vas trga v zobeh radi prehlada, nadrgnite zobno meso in lice od zunaj z ALGO.

Bolečine takoj prenehajo

V lekarnah in drogerijah 1 steklenica ALGE Din 16.—

Zahvala

Za izraženo nam iskreno sočutje ob smrti našega nepozabnega soproga in očeta, gospoda

Franca Pišeka

upokojenega prostornega mojstra juž. žel., hišnega posestnika in občinskega svetovalca

se vsem iskreno zahvaljujemo.

Zlasti se pristočno zahvaljujemo zdravniku g. dr. Merčunu za požrtvovalno skrb in nego, s katero je lajšal pokojniku trpljenje. Iskrena zahvala županu g. dr. Pucu, podžupanu g. prof. Jarcu in vsem občinskim svetovalcem ter ostalim prijateljem in znancem, ki so spremili nepozabnega pokojnika v tako častnem številu k njegovemu zadnjemu domu, darovalcem vencev in šopkov, g. obč. svet. Turku za tople besede, ki jih je govoril v slovo ob odprtem grobu ter končno železničarski godbi in žg. pevcem za tolažbe polne žalostinke.

V Ljubljani, dne 18. aprila 1930.

ZALUJOČI OSTALI

Služba organista in občinskega tajnika

se razpisuje v Črmošnjicah, srez Novo mesto. — Vešč mora biti slovenščine in nemščine. Službo lahko nastopi takoj. — Ponudbe je poslati na Ivana Medić, Laze, pošta Semič, Dolenjsko. —

Gozdna semena

Saša Staré
Mengeš

Konjsko mesnico prej Pušnik

sem prevzel

Jakob Smole in drug, Tržaška c. 2

Kupujem tudi konje. — Za interese zadostuje dopisnica, da pridem na dom.

Naznanilo

Cenjenemu občinstvu naznanjava, da sva prevzela staro znano

gostilno od g. Hafnerja v Prisojini ulici 5

kjer bova točila samo pristna štajerska, dolenska in dalmatinska vina. Sprejemajo se tudi abonenti na hrano. Gorka in mirza jedila vedno na razpolago po zelo solidnih cenah. Za prijazen obisk se priporočata Lorene in Angela Verčnik.

Šumsko-industrijsko podjetje
Dobrljin-Drvnar d. d.

Potrebuje eno

strokovno moč

za vodstvo velike šumske eksploatacije. Pogoji za dosego tega mesta so:

1. Kvalifikacija po § 77. zakona o šumah za kraljevino Jugoslavijo.
2. Čim boljše znanje šumske eksploatacije.
3. Poznanje gradnje in raba izvoznih naprav.
4. Administracija velike šumske eksploatacije.

Prosilci naj pošljejo ponudbe centrali podjetja v Sarajevu najkasneje do dne 10. maja 1930.

Uprava.

Neprijeten duh ust

je zoprna. Zobje slabe harve kvarijo najlepši obraz. Obe hibi odstranite pri enkratni uporabi krasno osvežujoče Chlorodont-paste. Zobje dobijo krasen sijaj slonovine, posebno pri uporabi zobčaste četke, ker ista čisti zobe tudi na njih stranicah. Gnili ostanki jedi med zobmi, ki povzročajo neprijeten duh ust, se s tem temeljito odstranijo. Poskusite najprej z malo tubo. Ki stane Din. 8.—. Chlorodont četka za otroke, za dame (mehke četice), za gospode (trde četice). Pristno samo v originalnem modro-zelenem omotu z napisom Chlorodont. Dobiva se povsod. — Pošljite nam ta oglas kot tiskovino (omot ne zalepiti) dobili boste brezplačno eno poskusno tubo za večkratno uporabo. Tvoznice Zlatorog, Oddelek Chlorodont, Maribor. 8

Broj 16.473/1930.

OGLAS

V zdravilišču za pljučne bolezni osrednjega urada za zavarovanje delavcev v Klenovniku pri Ivancu je izpraznjeno mesto pomožnega zdravnika z mesečno plačo 1500 Din, stanovanjem in popolno oskrbo v naravi.

Razpis s podrobnimi podatki se objavi v vseh službenih novinah prihodnje dni.

Prošnje je treba doposliti najkasneje do 30. aprila 1930 Osrednjemu uradu za zavarovanje delavcev, Zagreb, Mihanovičeva ul. 3/III, soba 305.

V Zagrebu, dne 10. aprila 1930.

Središnji ured za osiguranje radnika
u Zagrebu.

Vabilo

na 7. redni občni zbor

stavnice zadruga »Stadion« v Ljubljani r. z. z o. z., ki se bo vršil dne 9. maja 1930 ob pol 19 (pol sedmih) v posvetovalnici Vajemne posojilnice na Miklošičevi cesti 7.

Dnevni red:

1. Odobrenje zapisnika rednega občn. zbora za l. 1929.
2. Poročilo načelstva.
3. Poročilo nadzorstva.
4. Odobritev bilance za l. 1929.
5. Slučajnosti.

Inserirajte v „Slovenču“!

Ajdova moka Din 4.—
Polenta, zdrob Din 3.—
Koruzna činkv. moka Din 2-75
Razpošiljam vsako množino od 25 kg naprej. PAVEL SEDEJ, umetni mlin, Javornik, Gorenjsko.

ZA IZDELAVO AJDOVIH IN KORUZNH

Objava.

Uprava Državnih monopolov bo nabavila na podlagi odloka Državnega odbora Mbr. 8041 od 11. aprila t. l. potom prve ofertalne licitacije, ki se bo vršila na dan 21. maja 1930 ob 11 v pisarni Uprave: 1.220.000 metrov po 5 mm in 12.000 metrov po 8 mm pločevinastih spojinic za spajanje oglov pri skatljah v zvitkih po 100 metrov.

Pogoji, vzorci kakor tudi vsa ostala pojasnila se dobe v pisarni Ekonomskega odeljenja vsak delavni dan od 10—12.

Iz pisarne Uprave Državnih monopolov EMBR. 5670 od 14. aprila 1930 v Beogradu. A. A.

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naša ljubljena, dobra mama, stara mama, gospa

MARIJANA OBLAK

posestnica

danes ob 1 po dolgi, mukepolni bolezni, previdena večkrat s tolažili svete vere, v 62. letu, Bogu vdano umrla.

Pogreb drage pokojnice se bo vršil v sredo, dne 23. aprila ob 9 iz hiše žalosti na pokopališču k sv. Pavlu.

Vrhnika, dne 21. aprila 1930.

Žalujoče rodbine:

OBLAK, KUNC, VIDMAJER, ŠEBENIK.

Dvokolesa

teža od 7 kg naprej

uajlažjega in najmodernejšega tipa najboljših svetovnih tovarn. Otroški vozički od najpreprostejšega modela. Izdelujejo se tudi po okusu naročnika. Sivalni stroji, motorji pnevmatika, posamezni deli. Velika izbira, najnižji cene. Prodaja na obroke. Ceniki franco. „TRIBUNA“ F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov, LJUBLJANA, Karlovska c. št. 4.

Pohištvo - preproge

Linolej, zavese, posteljne odeje, namizni prtli, vzgljavi, tuhenti, šivane odeje, volnena pregrinjala, pregrinjala za mobilje, gradl za matrace, kakor tudi vse vrste lesenih, tapetniških in železnih mobilij po čudovito nizkih cenah pri:

KAROLU PREIS - MARIBOR
Gospodsk ulica št. 20.

Maurice Constantin Weyer:

Človek se sklanja čez svojo preteklost . . .

...Ko smo zapustili hlev, sta sedela oba para, Archer in Hannah ter Paul Durand in Madge, v mali s svojimi zadnjimi žarki je zlatilo lase deklet in Archerjeva oči se sušile od solz. — „Najboljše, kar sem kdaj doživel,“ reče Archer, „je to, da sem se spet srečal s teboj.“

V svoji črni satinasti srajci, belomodrih plačah, je nategnil Archer galantno vse strune, da bi Hannah pozabila na svojo navzočnost. Tako vsaj se je zdelo meni, ko sem zaslišal njen smeh. Donel je glasno, skoraj nekoliko grobo. A vendar si lepšega nisem mogel misliti. Da se more bolje nasmejati, je upognila glavo nazaj, videl sem, kako je njeno cvetnobebo grlo podrtavalo. . . . Nehote me je spreletela želja po kaki katastrofi, da bi, recimo, izbruhnil požar, da bi se mogel pri taki priliki pokazati kot junak. . . . A istočasno mi je pokazalo izmišljeno ogledalo moj lastni jaz — in zazdel sem se sam sebi dosti bedast.

Odločno sem sklenil, da začnem že naslednjega dne prodajati svoje konje. To me bo raztreslo in ubranil se bom nezmislne ljubezni in nezmislne sovraštva, ki sem ju čutil hkrati pojavljati se v meni in katerima sem se podleči bal.

Mac Phersonovi, Grantovi in Campbellovi so zoperstavili mojim predlogom svojo trdovratno škotsko previdnost.

Angus Mac Pherson je hotel vedeti vse natančno in je pripogibal svojo dolgo, suho postavo čez vsako

poednost, da bi njegovim rdečkastim pijančevim očem kaj ne ušlo.

Grant je bil razposajen dečko, šaljiv v taki meri, da sploh nisva mogla priti do resnega kupčijskega zaključka.

In Jimmy Campbell je žvečil hkrati s konci svojih brk neodločna angleška rekla:

»Da, da! . . . Saj bomo videli.«

Angus Mac Pherson je izrazil željo, da bi videl nekaj mojih konj pri delu, ob plugu poleg svojih. Uganil sem prekanjenost in malenkostno skopost, ki se je skrivala za tem predlogom — rad bi bil videl, da mu polje zorjem zastoj — in sem mu gladko odklonil.

Nato sem poskusil z orjaškim Grantom, ki se mi je zdel dojemljivejši. Imel pa je manjše citirati neprestano sv. Pismo, s čemer je razvlekel pogajanja v neskončnost. Znal je vse Salomonove izreke na izust. Kakor kak laični duhoven je znal prekiniti stavek na sredi, ali šalo, in klicati s svojim basom, ki mu je dal maziljen zanos:

»A zapisano je: Vi ubogi na duhu, poslušajte mojo modrost! In vi norci postanete modri!« Ali pa je zasadi vile v seno ter se izgubil v razlago kakega svetopisemskega mesta: »Ali mi morete povedati, mož, kako je treba umeti to-le mesto?« Moral sem mu priznati, da v teh straneh žal nisem preveč podkovan. Zadovoljen je bil, da sem tako kapituliral pred njim in zato je rajši poslušal moje predloge.

Tedaj mi je priskočil O' Molloy na pomoč. Od daleč sva ugledala na glavni cesti oba rjavca vprežena pred visoko naloženim vozom sena. Grant, ki je dobro poznal vsako vprego v okolišu, je ves začuden ogledoval to novost. Razložil sem mu stvar in povda-

ril, kako sta bila tista dva konja divja še pred nekaj dnevi. Ne glede na svetopisemski stavek, s katerim je začel: »In moje ustnice bodo pravične, ker prekipajo moja usta resnice,« in ki se mi je zdel podoben dvomu, je Grant nazadnje priznal, da morejo mali konjiči opravljati zares koristno delo, skoro toliko kakor težki. Vrhutega tehtajo le 850 do 900 funtov napram 1300 funtom, kar tehtajo njegovi. To pomeni izdatno pocenitev prehrane — štiri škafe ovsna na dan mesto šestih.

Vse to mu je bilo jasno. Markiral je svoj umik s stari škotskim pregovorom: »Vrlemu svobodno pot.« S tem je mislil mene ter me povabil na zajtrk, ki je bil tečen, dasi nekoliko preprostejši kot pri O' Molloyevih. Tako sva sklenila kupčijo. Na tistem sem si čestital, ker sem bil prav tako trdoglav kakor moj Skot, in sem v duhu že razdeljeval svoje konje tu enega, tam dva, celo štiri, za vsako kmetijo v okolišu. Kljub stari škotski maksimi »Vsi za enega«, se mi je posrečilo prodreti v njih falango. Čeprav je prerija umirala, je vendar cowboy še enkrat zmagal nad kmetom.

Med zajtrkom se je izprožila vsa kisla zlobnost gospe Grantove nad sosede O' Molloyeve.

»Kako nespametna je bila Vaša misel, prositi za gostoljubje pri Irčih, ko je vendar škotska gostoljubnost prišla že v pregovor! Ali Vas je nemara nagnila k temu Vaša katoliška vera, ki jo v škodo svoje duše izpovedujete, k temu koraku? Hvala Bogu! Moje je maščevanje, pravi Gospod! Morda — kajti Vi ste simpatični in bi bilo zares škoda za Vas, če bi ne bili med izvoljenci — bi Vas v protestantski okolici doletela sreča, da najdete pravo vero in se spreobrneta!«